

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.
WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

Dyrekcja i Administracja Wydawnictwa: Ul. Królewska Nr. 5. Telefon: Centrala P. A. T. — 552-80. Redakcja i Ekspedycja Ul. Miodowa Nr. 22. Telef. redakcji 11-44-05. Telef. ekspedycji 11-75-28. Kasa czynna od godz. 8 i pół do 1 po pld., w soboty do g. 12 w pld. Konto czekowe w P.K.O.—730.

Oddziały „Monitora Polskiego”:

BIAŁYSTOK, Sienkiewicza 27, tel. 15-86; BIELSKO, Śl., Trzeciego Maja 8, tel. 27-32; BYDGOSZCZ, Gdańska 95, tel. 15-74; GDANSK, Neugarten 27, tel. 240-79; GDYNIA, Świętojańska, Dom P. A. M., tel. 17-20; GRUDZIĄDZ, Mickiewicza 26, tel. 304; KATOWICE, 3 Maja 23, tel. 565 i 1091; KRAKÓW, Mikołajska 32, tel. 10499 i 10500; LUBLIN, Kościuszki 3, tel. 16-57; LWÓW, Akademicka 15, tel. 20 i 45; ŁÓDŹ, Piotrkowska 125, tel. 101-11 i 115-24; ŁUCK, Piłsudskiego 14, tel. 222; POZNAŃ, Marcinkowskiego 23, tel. 28-57 i 28-58; SOSNOWIEC, Sienkiewicza 13, tel. 11-99; STANISŁAWÓW, Szajnochy 4, tel. 287; TORUŃ, Szeroka 41, tel. 263; WILNO, Wileńska 14, tel. 674 i 1785.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 145. Obwieszczenie Ministra Skarbu z dnia 19 kwietnia 1934 r. o amortyzacji i losowaniu 4% premjowej pożyczki inwestycyjnej.

Ustawa z dnia 13 marca 1934 r. o filmach i ich wyświetlaniu. (Przedruk z Dz. U. R. P. z dn. 30 kwietnia 1934 roku, Nr. 36, poz. 323).

DZIAŁ URZĘDOWY.

— oOo —

Zarządzenia Władz Naczelnych.

— oOo —

145.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 19 kwietnia 1934 r.

Podaje się do wiadomości, że na podstawie art. 2 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 lutego 1928 r. w sprawie emisji 4% premjowej pożyczki inwestycyjnej (Dz. U. R. P. Nr. 14, poz. 99) i § 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 15 lutego 1928 r. w sprawie ilości i wysokości premij 4% premjowej pożyczki inwestycyjnej oraz sposobu ich losowania (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 190) w dniu 3 kwietnia 1934 r. zostały zamortyzowane 500 seryj 4% premjowej pożyczki inwestycyjnej w ilości 25.000 sztuk obligacji na sumę 2.500.000 złotych w złocie, oraz zgodnie z planem losowania premij, załączonym do § 1 powołanego wyżej rozporządzenia Ministra Skarbu, zostały wylosowane premje teje pożyczki na sumę 434.250.— złotych w złocie.

Numery seryj, wylosowanych do amortyzacji i do uczestniczenia w premjach, oraz numery obligacji, na które wylosowano premje, z wyszczególnieniem wysokości premij, jakie padły na poszczególne obligacje, podane są w załączniku do niniejszego obwieszczenia.

Za Ministra Skarbu:
(—) *Wl. Baczyński*,
Kierownik Departamentu.

— oOo —

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

USTAWA

z dnia 13 marca 1934 r.

o filmach i ich wyświetlaniu.

Rozdział 1.

Obrót filmami i popieranie wytwórczości krajowej.

Art. 1. Filmami w rozumieniu ustawy niniejszej są nasświetlone taśmy kinematograficzne.

Art. 2. (1) Prowadzenie przedsiębiorstwa sprzedaży i wynajmu filmów wymaga uprzedniego uzyskania koncesji wojewódzkiej władzy przemysłowej.

(2) Udzielanie i odbieranie koncesyj, przewidzianych w ust. (1), odbywa się przy zastosowaniu odpowiednich przepisów prawa przemysłowego.

(3) Rada Ministrów może wydać przepisy, według których powinny być prowadzone przedsiębiorstwa sprzedaży i wynajmu filmów.

Art. 3. (1) Dla urządzenia wytwórni filmowych oraz laboratoriów filmowych (zakładów wywoływania, utrwalania, suszenia, kopjowania i montowania zdjęć filmowych) jest wymagane uprzednie zatwierdzenie projektu urządzenia przez wojewódzką władzę przemysłową.

(2) Do zatwierdzania urządzeń, wymienionych w ust. (1), stosuje się odpowiednio przepisy prawa przemysłowego, dotyczące zatwierdzania urządzeń zakładów przemysłowych.

Art. 4. Rada Ministrów może w drodze rozporządzeń regulować przywóz filmów do obszaru Rzeczypospolitej z zagranicy oraz z obszarów, na których ustawa niniejsza nie obowiązuje.

Art. 5. Rada Ministrów może w drodze rozporządzeń regulować przywóz filmów do obszarów na publiczne wyświetlanie filmów (art. 15 ust. (1)).

Art. 6. (1) W budżecie Państwa będą na cele popierania krajowej wytwórczości filmowej przewidziane dotacje w wysokości wpływów z opłat, wymienionych w art. 5.

(2) Przepisy, normujące zakres i sposób popierania krajowej wytwórczości filmowej, wyda Rada Ministrów.

(3) Rada Ministrów może powołać do życia Radę Filmową, jako ciało doradcze w zakresie popierania krajowej wytwórczości filmowej i opieki nad filmem jako czynnikiem, służącym kulturze państwowej, społecznej i artystycznej.

Rozdział 2.

Przedsiębiorstwa publicznego wyświetlania filmów.

Art. 7. Prowadzenie przedsiębiorstwa publicznego wyświetlania filmów zapomocą aparatu kinematograficznego wymaga pozwolenia wojewódzkiej władzy administracji ogólnej.

Art. 8. Pozwolenie, przewidziane w art. 7. może uprawniać do wyświetlania filmów:

- 1) w pewnym określonym lokalu (przedsiębiorstwo z siedzibą stałą),
- 2) sposobem wędrownym, t. j. w pewnych określonych miejscowościach lub na pewnym obszarze Państwa bez zakładania siedziby stałej.

Art. 9. Pozwolenia na prowadzenie przedsiębiorstwa publicznego wyświetlania filmów należy odmówić, jeżeli:

- 1) udzielenie pozwolenia sprzeciwia się interesowi publicznemu,
- 2) ubiegający się nie ma prawa samodzielnego rozporządzania swoim majątkiem,
- 3) ubiegający się o pozwolenie na prowadzenie przedsiębiorstwa publicznego wyświetlania filmów sposobem wędrownym nie ma obywatelstwa polskiego,
- 4) lokal, przeznaczony do publicznego wyświetlania filmów (art. 8 pkt. 1)), ze względu na swoją budowę, usytuowanie lub wewnętrzne urządzenie nie czyni zadość przepisom o budowie i urządzeniu lokali, przeznaczonych do wyświetlania filmów.

Art. 10. Pozwolenie na prowadzenie przedsiębiorstwa publicznego wyświetlania filmów może być cofnięte przez władzę, która udzieliła pozwolenia, jeżeli:

- 1) przedsiębiorstwa nie uruchomiono w przeciągu 3 miesięcy od upływu wyznaczonego terminu uruchomienia przedsiębiorstwa, lub też jeżeli przerwa w ruchu przedsiębiorstwa trwała dłużej niż 6 miesięcy, a władza, udzielająca pozwolenia, wymienionych czasokresów nie przedłużyła;
- 2) przedsiębiorca został prawomocnie skazany za naruszenie trzykrotnie w ciągu 2 lat przepisów ustawy niniejszej;
- 3) co do osoby przedsiębiorcy zajdzie okoliczność, określona w art. 9 pkt. 2) lub 3);
- 4) w lokalu co do usytuowania lub wewnętrznego urządzenia zajdą takie zmiany, które nie będą czyniły zadość przepisom o budowie i urządzeniu tego rodzaju budynków (lokali), a braków tych przedsiębiorca nie usunie w oznaczonym przez właściwą władzę terminie;
- 5) przedsiębiorca nie spełni warunków, za-

strzeżonych przez władzę w udzielonym pozwoleniu na prowadzenie przedsiębiorstwa.

Art. 11. (1) Pozwolenie na prowadzenie przedsiębiorstwa publicznego wyświetlania filmów jest ściśle osobiste, nie wolno go przenieść na inne osoby fizyczne lub prawne, ani przez czynności prawne między żyjącymi, ani w drodze rozporządzenia ostatniej woli, prócz przypadków, o których mowa w art. 12.

(2) W przypadkach godnych uwzględnienia wolno za zgodą władzy, wskazanej w art. 7, ustanowić zastępcę do prowadzenia przedsiębiorstwa lub wydzierżawić przedsiębiorstwo. Dla osób prawnych i małoletnich zstępnych (art. 12) muszą być ustanowieni zastępcy do prowadzenia przedsiębiorstwa.

(3) Osoba zastępcy, jak również osoba dzierżawcy, powinna odpowiadać warunkom, określonym w art. 9 pkt. 2) i 3).

Art. 12. (1) W przypadku śmierci przedsiębiorcy należy wdowie na skutek jej zgłoszenia, o ile małżeństwo nie było separowane z jej winy i nie zachodzą w stosunku do niej przeszkody z art. 9 pkt. 2) lub 3), przedłużyć na czas wdowieństwa pozwolenie na dalsze prowadzenie przedsiębiorstwa.

(2) To samo dotyczy uprawnionych do dziedziczenia małoletnich zstępnych przedsiębiorcy w czasie ich małoletności.

Art. 13. (1) Do obsługi aparatu kinematograficznego przy wyświetlaniu filmów wolno używać tylko mechanika, który z pomyślnym wynikiem zdał egzamin z uzdolnienia zawodowego.

(2) Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu oraz Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego ustala w drodze rozporządzenia szczegółowe przepisy o ustanowieniu komisji egzaminacyjnej, jej składzie, o sposobie egzaminowania, o zakresie wiadomości, wymaganych od kandydatów, ubiegających się o dopuszczenie do egzaminu, tudzież o kosztach egzaminacyjnych, jak również przepisy, określające zakres obowiązków mechanika przy obsłudze przyrządu projekcyjnego.

(3) Wojewódzka władza administracji ogólnej może poszczególne osoby zwalniać od obowiązku składania egzaminu, określonego w ustępie poprzednim, jeżeli dane osoby wykażą w inny wystarczający sposób, że posiadają odpowiednie uzdolnienie zawodowe.

(4) Przepisy ust. (1) — (3) nie odnoszą się do obsługi aparatów projekcyjnych małego typu, służących do wyświetlania filmów niepalnych.

Art. 14. (1) Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami ustala w drodze rozporządzenia:

1) wymagania, jakim, niezależnie od przepisów prawa budowlanego, powinny odpowiadać pod względem przeciwpożarowym, bezpieczeństwa i porządku lokale, przeznaczone do publicznego wyświetlania filmów, oraz urządzenia techniczne;

2) przepisy, według których powinny być prowadzone przedsiębiorstwa publicznego wyświetlania filmów;

3) dni, w których, z uwagi na uroczyste obrzędy religijne lub ze względów narodowych, przedsiębiorstwa publicznego wyświetlania filmów powinny wstrzymać się od wyświetlania bądź wszystkich, bądź niektórych filmów.

(2) Minister Opieki Społecznej w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami ustala w drodze rozporządzenia wymagania, jakim w zakresie higieny powinny odpowiadać lokale, przeznaczone do publicznego wyświetlania filmów, oraz urządzenia techniczne — niezależnie od przepisów prawa budowlanego.

(3) Godziny, w których wolno publicznie wyświetlać filmy, oznaczają wojewódzkie władze administracji ogólnej.

Rozdział 3.

Badanie filmów przeznaczonych do publicznego wyświetlania.

Art. 15. (1) Tylko te filmy wolno wyświetlać publicznie, na których wyświetlanie uzyskano pozwolenie władzy, wymienionej w art. 23.